

Йенс Столтенберг:

„НАТО противостои срещу опитите на Русия да го разцепи“

НАТО парира опитите на Русия да го разцепи, заяви генералният секретар на Алианса в интервю пред CNN. „От доста време наблюдаваме една решителна Русия, която използва различни методи, за да сплаши съседите си и да разедини Северноатлантическия алианс“, каза Йенс Столтенберг. Тези опити са обречени, защото държавите от НАТО укрепват единството си. „Освен това адаптираме бойната си техника към новата среда за сигурност“, заяви генералният секретар.

В коментар за събитията в Сирия Й. Столтенберг подчерта, че НАТО „изразява загриженост заради руските усилия да разположи авиация и сухопътни войски, да усилва и да удължи присъствието си в източната част на Средиземно море“. В отговор Алиансът е принуден да нараства военната си мощ в Турция и в застрашения регион.

По-рано Столтенберг изтъкна, че Русия е готова да използва въоръжените си сили, за да заплашва съседите си и да прекроява границите на Европа, както вече направи в Грузия и Украйна. Ходове, които принуждават НАТО да търси адекватни отговори. Днес сред главните въпроси в дневния ред на Алианса е съдбата на Украйна. НАТО продължава да я поддържа „политически и практически“, подчерта Столтенберг, като припомни, че е необходимо огънят в Донбас да бъде прекратен и да бъдат спазвани Минските споразумения. За пореден път Столтенберг изтъкна, че НАТО не се стреми към конфронтация и нова студена война.

Думите на генералния секретар са реплика към руския премиер Дм. Медведев, който на 13 февруари в Мюнхен упрекна Алианса, че се „свлича към времената на нова студена война“ и „понякога се питам коя година сме: 2016-а или 1962-а?“ (*годината на Карибската криза, изправила САЩ и СССР на ръба на ядрен конфликт*).

Експерти и политици от НАТО всеки път са принуждавани да обясняват на руските стратегии и политолози, че след 1991 г. не НАТО се втурна към границите на Руската федерация (РФ), а суверенните народи от доскорошния социалистически блок (лагер) трескаво, без предварителна нагласа и достатъчно знания за Алианса се устремиха към НАТО. И политическите елити, и преобладаващата част от източноевропейските народи толкова се бяха напатели от „най-справедливия строй в историята на човечеството“, че побързаха да използват временната слабост на Русия след разпада на СССР, за да се измъкнат от задущаващата прегръдка на Москва.

Последните две години категорично потвърждават мъдростта на подобно решение. Ако бяха останали извън защитните механизми на Вашингтонския договор, днес страните около Балтика и другите източноевропейски народи щяха да живеят в кошмара на Украйна и на Грузия.

По време на т. нар. социализъм обществата от Източна Европа заплатиха огромна цена за принудителното съжителство с руския

болшеvizъм. Днес тези общества и елити посрещат с насмешка приравняването на НАТО към покойния Варшавски договор и призивите на руски политици, учени и други шегобийци „НАТО да се саморазпусне“ на реципрочна основа. Тези приказки ги разправят (уж) сериозни хора със сериозни лица и сериозни длъжности в политическата йерархия на Русия и на някои европейски държави, сред които, за жалост, е и многострадална България.

От подписването на Минските споразумения до днес загинаха близо 400 украински войници. Това ли Вл. Путин и Дм. Медведев наричат „прекратяване на огъня“ в Източна Украйна? А не е ли по-скоро нова студена война срещу Европа, придружена от тлеещ въоръжен конфликт срещу Украйна? Всъщност Русия „не е страна“ в украинския конфликт, както твърди мистър Путин. Тя няма войски в Украйна и не воюва срещу „братския украински народ“. Тогава кой изби близо 9 000 украински момчета? Питайте сепаратистите, които си купували танкове, оръдия и ракетни системи за залпов огън „от пазара“.

Русия „не е страна“ и във втория конфликт, където от нейни бомби гинат мирни сирийски граждани. А убитите руски генерали били „починали“ от инфаркт. От преумора. Мъже на по 45-50 години изведнъж се гъват в разцвета на силите си. Тц, тц, колко непредсказуеми станаха инфарктите... Оказа се, че най-опасната професия била „руски генерал“. И в Русия, и в Сирия.

В сп. The National Interest американският военен анализатор Уес Мичъл посочва данни за значителното превъзходство на Русия в жива сила и бойна техника в Източна Европа и апелира да бъде разработена по-гъвкава стратегия за възпиране на Москва. Стратегия, която да внуши на кремълските стратези, че и за най-малкото покушение срещу сигурността на която и да е държава от НАТО ще им се наложи да заплатят непосилно висока цена.

Руските политици и генерали едва ли ще разберат ценностите и тревогите на европейците от НАТО, докато войските на РФ в Европа са три пъти повече от армиите на държавите от Централна и Източна Европа, докато РФ разполага с шест пъти(!) повече самолети и 27 пъти(!) повече тактически ядрени оръжия.

<http://www.svoboda.org/content/usa-today-russia-nato-putin-security/27477982.html>

Да, според статистиката НАТО превъзхожда РФ от четири до седем пъти в хора и оръжие. Но сухата статистика не успокоява източноевропейците, защото повечето от тези могъщи и дори вълшебни оръжия са отвъд океана, нейде в щата Орегон или Колорадо. А тук, върху изпепеляваната толкова пъти европейска земя руската военна заплаха расте не с години, а с месеци. В духа на завещанието, оставено от царя-мракобес Николай I: „Русия не е нито промишлена, нито земеделска държава. Русия е военна държава и главната ѝ цел е да всява страх у враговете си“. Имате ли други излишни въпроси?

Прави са специалистите, които смятат, че през последните две десетилетия Европа доста се е разглезила под американския ядрен чадър и зад мощта на авионосните групировки на САЩ. На европейския бюргер все още не му се иска да погледне истината в очите и да се бръкне за добавки към военния бюджет, който недалновидно е рязал година след година.

Но „на Лубянка винаги е 1937-а“, както писа изключителният политик, анализатор и борец срещу сталинския комунизъм Валерия Новодворская (лека ѝ пръст!). „Миролюбците“ от КГБ знаят и могат само едно: активни мероприятия. Начинът на мислене, светогледът, отношението към другите, усещането им за духа и за материята минават през школовката, приучила ги да виждат живота като верига от приключили, започващи или продължаващи активни мероприятия. При които или ти прецакваш врага, или той – теб. Толкоз. Свят, в който няма място за Одата на радостта, за Шекспир и Данте, за Виктор Юго и Джузепе Верди.

Свят, в който или спираш кранчето на Украйна и пускаш „Южен поток” и АЕЦ – Белене, или те обявяват за неблагодарник, забравил кръвта на „200 000 руски освободители”. При положение, че цялата армия на Русия през войната от 1877-1878 г. е била не повече от 180 000 души.

И от руското външно министерство те питат защо си поканил турския президент за честването на 3 март, неблагодарник такъв. А когато най-сетне обясниш, че не е имало никаква покана за турския държавен глава, те питат „А хубаво ли е, че не сте поканили държавния глава на страната-освободителка?” И така си те питат до следващия 3 март. Но през същото време партии и „граждански” сдружения от платени русофили веят небългарски байраци и крещат: „НАТО вълн!” Защото народът така бил искал. Те били народът. „Народ” на ведомост към Кремъл.

Високо образован, почтен и изстрадал руснак сподели откровенията си преди два-три дни: **„НАТО е единствената надежда за Европа! Европейците трябва да се оградят от „руския свят” с ракетно-танков дувар, за да не могат Милано и Виена да се превърнат в нещо като Саратов и Стерлитамак. За да не ги споходят всички прелести на „руския свят”: разбити пътища, опикани входове, наповръщани асансьори, напукан асфалт, бездомни хора и кучета в паркове и градинки. Където Русия напъха наглата си муцуна, там плисва кръв и замирихва на съсипия. Като в ДНР...”**

И завършва:

„Другарю Путин, желая Ви през 2016 г. да се застреляте красиво!”

